

WALDA SVENSKA
Folksånger, Folkdansar

OCH

Folklekär,

utgifna af

J. N. AHLSTRÖM och P. C. BOMAN.

1^{sta} Häft.

Pr. 32 Ark. B^o.

AUSWAHL

SCHWEDISCHER VOLKSLIEDER

und

National Lieder

herausgegeben von

J. N. AHLSTRÖM und P. C. BOMAN.

Eigenthum des Verlegers.

STOCKHOLM.

bei Hof Hirsch.

1. Häft.

8 Ggr.

ROLEWISA.

N:1.

VOLKSLIED.

Melodien till denna visa, (ej förut i tryck utgifven) läver vara upptecknad i Semtland. Texten är ej den ursprungliga, utan tillhör en senare tid.

Die hier mitgetheilte Liederweise/ nie vorher durch den Druck bekannt - soll aus Semtland herrühren. Die Worte des Liedes sind nicht die ursprünglichen, sondern gehören einer spätern Zeit an.

Andante.

Arrangerad af A. M.

Sång.

Du gam-la, du fri-ska, du fjell-hö-ga Nord, Du
 Du thro-nar på min-nen från lönn-sto-ra där, du
 Du Nord, du mein ho-bes, mein läl-si-ges Land, Du
 Du thronst auf den Sie-gen ent-schwun-de-ner Zeit, denn

ty-sta, du gläd-je-ri-ka, sko-na! Jag hål-sar dig vä-na-ste
 ä-radt ditt namn flog öf- ver jor-den. Jag vet att du är och du
 Freund-li-ches, sei mir stets ge-prie-sen! Nie hal' ich ein schön-res auf
 groß- ist der Ruhm der dir ge-wor-den! Noch stehst Du für herr-ti-che

land up-på jord, Din sol, din him-mel, di-na eng-der grö-na.
 Hvar kvad du var, Ack jag vill le-va, jag vill dö i nor-den!
 Er-den ge-kannt; Sei mir ge-grüßt mit Berg und Flur und Wie-sen!
 Tha-ten be-reit; Drum le-ben will ich, ster-ben hoch im Nör-den!

Chor pp

Din sol, din him-mel, di-na eng-der grö-na.
 Ack jag vill le-va, jag vill dö i nor-den!
 Sei mir ge-grüßt mit Berg und Flur und Wie-sen!
 Drum le-ben will ich, ster-ben hoch im Nör-den!

pp

N:o 2.

HAFSFRUN.

DIE NIXE.

Denna sång finnes upptagen i 3de delen af Geyers och Axelii Svenska folksvisor, der den förekommer såsom variant till en tradition, upptecknad i Westergöthland, men hvar till melodi saknas. Nedanstående melodi är i berörde samling ej beledsagad af harmoni.

Dieses Lied, dem eine Volksfage zu Grunde liegt, ist in Westgothland aufgezichnet.

Mätligt. Arrangerad af B.n.

Sång.

Herr Hil--le-brand han tal--te till sin mo---der sä:
 "En Sy-ster ha-de du så fö-ger och så båd."

Herr Hil---te---brand er re---det zu dem Mit---ter---lein.
 "ne Schwester hat--test Du so lieblich und so fei."

Piano F.

Blä--ser kallt, kallt vä-der i--från sjön. "Och ha-de ic-ke jag en
 Blä--ser kallt, kallt vä-der i--från sjön. Men den har Hafsfrun ta---git u--

Und es weht, kalt weht es ü-ber'n See. Ich hat---te ja wol sonst'ne
 Und es weht, kalt weht es ü-ber'n See. Doch rau-be-te die Nix---e dein

sy---ster så båd?" Blä-ser kallt, kallt vä-der i--från sjön.
 ti sitt wäld. Blä-ser kallt, kallt vä-der i--från sjön.

Schwes---ter so fei?" Und es weht, kalt weht es ü--ber'n See.
 Schwes---ter---lein?" Und es weht, kalt weht es ü--ber'n See.

N° 3.

Denna utmärkt vackra melodi tillhör rikets norra orter. Wisan är gjord ut allmångjord.

Diese ausgezeichnet schöne Melodie gehört dem nördlichen Schweden. Das Lied ist nie vorher gedruckt worden.

Allegretto.

Arrangerad af S.-m.

Sång.

Och mins du hvad du lof-va-de, och mins du hvad du sa---de och när som du
Ge-denkst Du an dein Wort nicht mehr und was Du mir ver--spro--chen? Du hast es ge--

Piano-F.

var uppå ditt a--dertonde år? Du lof-te att du al-drig skulle svi-----
schworen ja in dei-ner Ju-gendzeit, Du wolltest mir die Treu-e schon be-wah-----

ka, och li--kasullt så bjur du till att gö-ra det än-dä. Du lof-te att du
ren, und dennoch bricht Du so dein Wort und dein Versprechen heut. Du wolltest mir die

al-drig skulle svi-----ka Och li--kasullt så bjur du till att gö-ra det än-dä.
Treu-e schon be--wah-----ren, und den-roch bricht Du so dein Wort und dein Versprechen heut.

UNGA HILLEWI.

Nº 4.

JUNG HILLEWI.

Denna, äfvensom följande Visa, äro meddelade i skriften "Runa", 1° häftet. Den närvarande för- måtes vara upptecknad i Södermanland och den andra i Nörbergs Socken af Westmanland. Melo- dierna ännas äfven bland bitagorne till berörde skrif, men med annan harmonisk behandling.

Dieses Lied soll, wie man behauptet, in Süder- manland, und das zunächst folgende, im Kirchdorfe Nörberg, in Westmanland, auf- gezeichnet. seyn!

Något långsamt.

Arrangerad af B. n.

Sång.

1. Och Rid--da-ren han tal---te till unga Hille---wi:
 2. J fem-ton run--da ar jag dig vän---tu mä;
 1. Der Rit---ters-mann der re---det zu Hille---wi: Mein Kind!
 2. Und bläst du löst--zahn Jah---re fö wart' ich doch,

Piano-F.

Hur län-ge vill du vän---ta, om jag bortre-ser nu? Hur län-ge vill du
 Och kommer du inte då — så vän-tar jag an---dä, Och kommer du in-te
 Wie lan-ge magst du war---ten, weil ich nun fer-ne bin? Wie lan-ge magst du
 Und bliebest du länger auch — so harr' ich deiner noch, Und bliebest du län-ger

vän---ta, om jag bort-re-ser nu? i--bland ro---sor.
 då — så vän-tar jag an---dä, i bland ro---sor.
 war-----ten, weil ich nun fer---ne bin? Bei den Ro-----sen.
 auch — so harr' ich dei---ner noch, Bei den Ro-----sen.

Den öfvergifna. | Die Verlassene. N° 3.

Mätligt fort.

Arrangerad af B.-v.

Sång.

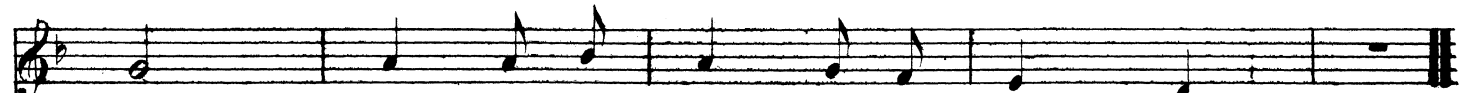
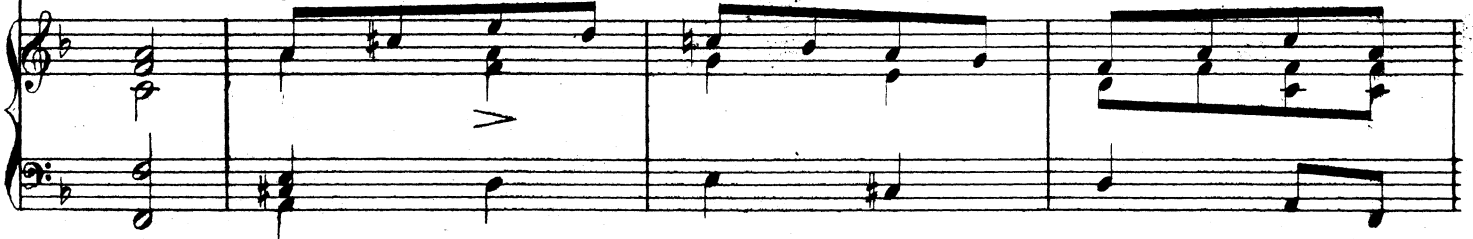

När jag var ett litet barn be- grat- de de min
 All- ra- måst sä- sör- jer jag den vän jag gaf min
 Fy- ra- lan- ga år sä- här jag vän- tat på min
 Li- ten fö- gel- gril- rar up- på ro- sen- de
 Als ich noch ein klei- nes Kind, da starb mir's Müt- ter-
 Doch an mei- sten traur' ich um den Freund den ich ge-
 Schon so män- ches Jahr hab' ich ge- jam- mert und ge-
 Lu- stig singt der fö- gel in dem ro- si- gen

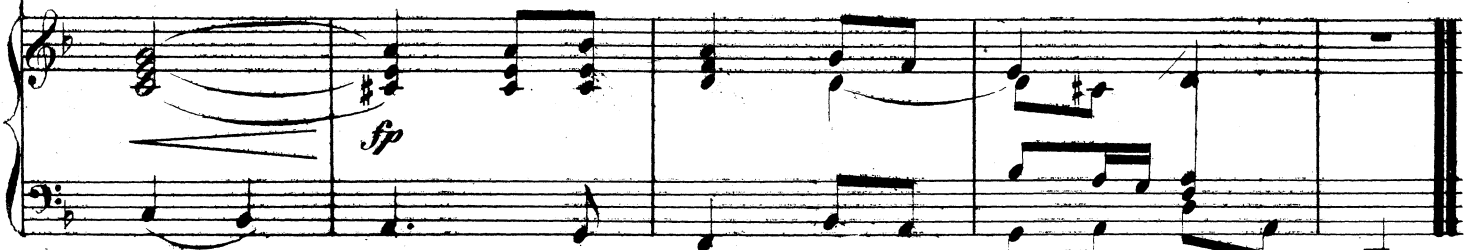
Piano-F.

mor; In- te var jag gam- mal när de jor- da- de min
 tro; Längt är him- me- len från jörd, längt gick han från sitt
 vän; Kom- mer han till- bä- ka- blir det bält- re i-
 qvist. Sor- ge- ti- ga sjun- ger den, som vän- nen sin har
 lein; Raum ein we- nig äl- ter- ich ver- lor den Va- ter
 lebt. Ach! er rei- se- te, so weit drum bin ich schwer be-
 thraut. Kommt er nur zu- ruc- ke, soll der Jam- mer ver-
 Hain. Trau- rig a- ber seuf- zet wer den Bräu- ti- gam be-

far. Hvad, skul- le jag in- te sör- ja?
 ord. Hvad, skul- le jag in- te sör- ja?
 gen. Hvad, skul- le jag in- te sör- ja?
 mist. Hvad, skul- le jag in- te sör- ja?
 mein. Wie soll- te ich denn nicht kla- gen?
 trübt. Wie soll- te ich denn nicht kla- gen?
 gehn. Wie soll- te ich denn nicht kla- gen?
 weint. Wie soll- te ich denn nicht kla- gen?

Tofwa lilla.

Klein Tofwa.

Meddelas jemte den utmärkt vackra melodien (dock utan harmonisk behandling) i 2de åden af Geijers och Afzelii Svenska Folkvisor, med tillkännagivande att, enligt Nyerups anmärkningar, den här delse, som utgör visans föremål, skall tillhöra Konung Waldemars historia och att lilla Tofwa varit af förmijen Puthys på Rügen. (Se äfven Afzelii Sagohälder, 2de D. s. 128. och 5de D. sid. 51.) Uppteckningen är efter en tradition i Wermland.

Der Stoff des hier mitgetheilten Liedes ist, wie Nyerup es bemerkt, der Geschichte des Königs Waldemar entnommen worden, und die kleine Tofwa soll dem fürstlichen Geschlechte Puthus auf Rügen, angehört haben.

Arrangerad af B. n.

Sång.

Lill' Tof---wa hon ten---te på Kö---nningens gård, vo-re
 Kö---nun-gen tal---te till Smä---svenner två, vo-re
 Klein Tof---wa sie dien---te beim Kö---nig, für---wahr---wä-re
 Kö---nig der ru---let die König---pen und spricht---wä-re

Piano-F.

p

jag så lä---ger som Tof---wa lilla var i fem---ton vec-kor och
 jag så lä---ger som Tof---wa lilla var i bed---jen till Tof---wa
 ich nur so schön wie's die klei---ne Tofwa war! schon fünf---zehn Wochen und
 ich nur so schön wie's die klei---ne Tofwa war! Klein Tofwa soll kom---men

der-till ett år. Men Tof---wa war Kö---nun-gens fril-la.
 in-för mig gå. Men Tof---wa war Kö---nun-gens fril-la.
 da-zu ein Jahr. Doch Tof---wa warn Lieb---chen des Kö---nigs.
 vor mein Ge---sicht! Doch Tof---wa warn Lieb---chen des Kö---nigs.

Folksånger, Folkdansar och Folklekar

2: HÄFTET

AUSWAHL

SCHWEDISCHER VOLKSLIEDER UND NATIONAL-TÄNZE

2 tes HEFT.

VISA.

Nº 7.

LIED.

Molto moderato.

arrangerad af A. m.

Sång

Glädjens blomster i jordens mull. Ack visst alldrig gro; kärlek sjelf ju för
 Hier in Thu-le des Ky-den leids blith die Freude nicht; Selbst die Lieb ist ja
 Gled i jordens mull. Ack visst alldrig gro; kärlek sjelf ju för
 Hier in Thu-le des Ky-den leids blith die Freude nicht; Selbst die Lieb ist ja

Piano F.

sitt sig är för ditt hjertas ro; Men der of van för hopp och tro,
 att sig Gott der die Her ren bricht; A ber dro ben im Hei matlund
 sitt sig är för ditt hjertas ro; Men der of van för hopp och tro,
 att sig Gott der die Her ren bricht; A ber dro ben im Hei matlund

pp sotto voce!

blomstrade evigt friska; Hör! du ej hur andra Just om dem till hjertat
 blühet sie den Er tö sten; Hör! So weht des Geistes Wort die bangenden zu
 blomstrade evigt friska; Hör! du ej hur andra Just om dem till hjertat
 blühet sie den Er tö sten; Hör! So weht des Geistes Wort die bangenden zu

lviska & Hör du ej hur andra Just om dem till hjertat hviska &
 trösten! Hör! So weht des Geistes Wort die Bangenden zu trösten!
 lviska & Hör du ej hur andra Just om dem till hjertat hviska &
 trösten! Hör! So weht des Geistes Wort die Bangenden zu trösten!

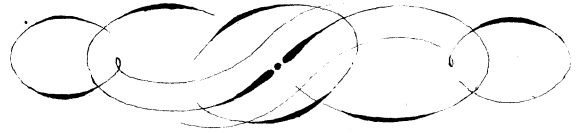
N: 8.

SWEN SWA. N. E. W. J. C.

SWEN SWA. N. E. W. J. C.

Förekommer, jemte Melodi; i 2de de-
len af Gejers och Atzelii Svenska
folkvisor, der den säges vara upp-
tecknad i Upland. Harmoni dertill
har likväl ej blifvit i berörde sam-
ting meddelad.

Dies Lied soll in Upland aufge-
zeichnet sein.

Moderato.

arrangerad af B. W.

Sång.

Sven Sva-ne-hvit ri-der sig den vä-gen fram, så
Spörs-målden haf-ver jag al-drig läst; i
Sven Sva-ne-hvit rei-tet wohlden Steg hin-an, So
Räth-sel die stehn mir nicht zu Ge-bot, doch

möt-te der ho-nom en val-la-re-man: "Och hör du wallar-mans wad
gär slog jag J-se-lands Köning i-hjel: "Och har du slagit Is-lands
tritt ihm ent-ge-gen ein wal-ender Mann. "Du Wäl-ter, auf ein Wort! denn
schlug ich den Kö-nig von I-se-land todt. "Er-schlugest Du den Kö-nig

jag mind sä-ga dig Och kan du de spörs-mål som jag spöjer dig?
Kö-nung lull-väl, så var det min lä-der du sta-git i-hjel."
sa-gen will ich's dir: Ein Räth-sel be-wahr: ich, das tö-se du mir?
wie Du's ge-sagt, Du hast mir den Va-ter uns Le-ben ge-bracht?"

N: 9.

FOLKWISA.

VOLKSLIED.

upptecknad i Calmare län.

aus der Umgegend von Calmar.

Andante!

arrangerad af A. m.

Sång.

De ro sor och de bla der, De gö ra mig så gla der, Hést när som jag
 A djö du hul da Fa der, så ock du hul da mo der, A djö du lil la
 Der Ro sen i hr Ge der, hen thut mir das Herx er Frau en, er geh ich den
 A de Du lie ber Va ter, ach lah re wohl lieb Mut ter, A de Du klei ne

Piano F.

gångarmig i ro sen de lund, De ro sor och de bla der de gö ramig så
 sy ster och du sockersö ta vän: A djö du hul da fa der så ock du hul da
 A bend mich im ro si gen Hain, Der Ro sen i hr Ge der, hen thut mir das Herx er
 Schwester und Du Engel Wünder schön! A de du lie ber Va ter, ach lah re wohl lieb

gla der Hést när som jag gångarmig i ro sen de lund. Men kan kär da att
 mo der, A djö du lil la sy ster och du sockersö ta vän. Min re sa den
 Bru en er geh ich den A bend mich im ro si gen Hain, A ber was dem soll
 Mut ter, A de du klei ne Schwester und Du En gel Wünder schön! Ich rei se den

det en för tre tar att jag tar lil la vän nen i lam nen en stund.
 gällen långt åt Nör den och Herren u ti himlen vet om v trall meri gen
 es auch ver dries sen Thut ich her zen und küs sen mein Lieb chen so kein
 Weg gen ho hen Nör den, Und nur der Herr im Himmel weiss ob wir uns wieder schn

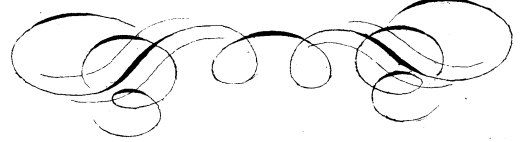
N:10.

WEDERGÄLLNINGEN.

DIE VERGELTUNG.

Meddelas jemte melodi (dock utan harmonisk bearbetning) i 5de delen af Geyers och Alclii "Svenska folksvisor" och förmäles vara tagen efter uppteckningar i Westergötthland och Wernmland.

aus Westgöthland und Wernmland.

Moderato. *arrangerad af B. n.*

Sång.

Piano F.

Om al-la berg och da-lar de
 Är det då snart du
 Wenn all die Berg' und Thä-ler, die
 Soll ich dir traw'n und

wo-re ut-af guld, allt wat-ten wo-re wändt us-ti rin, allt=
 sä-ger för mig, du will bli all-ra-kä-ra-sten min, Du
 wär'n aus pu-rem Gold, die Strö-me völ-ter röth-ti-chen Wein, Das
 re-dest Du wahr, und Du hast mich so theu-er und lieb, Da

sammans vil-le jag dock wäga för din skuld, du som är all-ra-kä-ra-sten min!
 föl-ger mig hem på min kära faders gård och be-der med ä-ran om mig.
 gäb' och al-les för mein Mägde-lein, so hold, ja für dich Du mein Lieb-chen so fein!
 föl-gest Du mir in das väter-liche Haus, zu wer-bennach löb-ti-cher Art!

f *p* *dolce.*

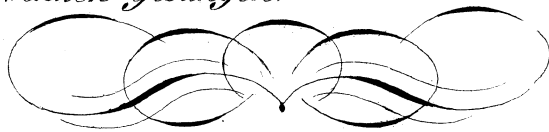
N: 11.

Konungabarnen.

Die Königskinder.

Denna sköna folksång, som meddelas i 1^{sta} delen af Geijers och Alkelii "Svenska folksvisor," sjunges i flere landsorter. Den har moni här blifvit satt grundar sig på den Hællnerska bearbetningen.

Dies schöne Volkslied wird in mehreren Provinzen gesungen.

Andante

arrangerad af B. n.

Sång.

Det wo ro två äd la Kö munga
 "Och lau ru skall jag kom
 "Och wäl sä kan du kom
 Da waren zwer Kö nigs kin den, für
 "Wie soll ich den ge lan
 "Und frei lich wirst du kom

Piano F.

barn, de lat va hvar an nan sin tro de lat va hvar
 ma i at ton i bu ren till dig Det lat la sä
 ma i at ton i bu ren till mig Jag tän der upp
 wahr Die schwuren sich e wi ge Treu die schwuren in
 gen bei Nacht in die Kammer zu Dir Es strö met und
 neu bei Nacht in die Kammer zu mir Dir zind ich ja

an nan på stot tet ja up på hö gan latts bro
 stri da ström mar allt mel lan dag och mig
 gus i tyk tan och hänger i til je träd
 ho hen Pa la ste in gold nen Für sten ge mach
 stürmt ge wäl tig vor mei ner Lieb chens Thür
 das La tern chen und häng s ar den Li ten zweig

morendo.

FOLKWISA.

N. 19.

VOLKSLIED.

från Gottland.

aus Gottland.

Andante

arrangerad af A. M.

Sång.

Allt un-der himmelens lä- ste der sit- ta stjer nor
 Es leuch- ten dro- ben am Him- mel die gold- nen ster- ne

*ritard.**à tempo.*

små - allt un-der himmelens lä- ste der sit- ta stjer nor
 lein! Es leuch- ten dro- ben am Him- mel die gold- nen ster- ne

små.
 lein.

Den vän- nen som jag ät- skat den kan jag all- drig
 Der Freund, den ich ge- tie- bet, ach, nim- mer denk/er

piu lento.

lä!
 mein

äh
 Oh

N:13.

Oväntad Bröllopsgäst.

Der Ungebetene Hochzeitgast.

Denna af allmogon mycket älskade folksång är, jemte melodien, meddelad i Geyers och Atzelii samling, 2de delen, och förmäles vara upptecknad efter traditioner i Westergöthland. Den i berörde samling gifna harmonien är i det väsendtligaste här bibehållen.

Dies in Schweden vielgesungene Lied ist nach Westgothländischen Sagen aufgezeichnet.

Andante.

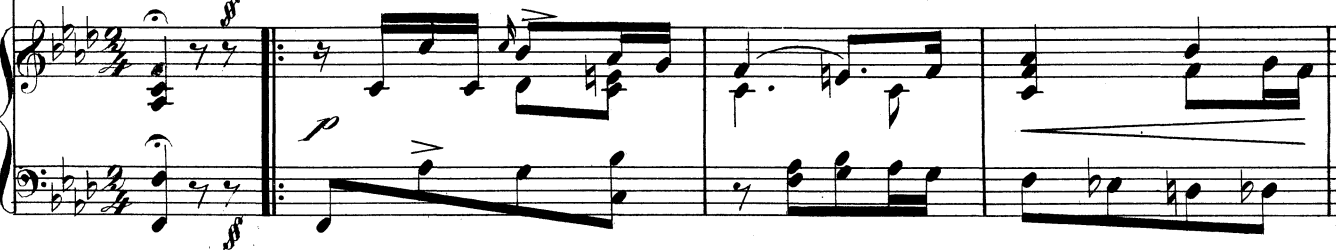
arrangerad af B. N.

Sång.

Det var två så-ta vän-ner, som höll' hvar an-dra
Den un-gersven skulle bort-re-sa i-från sin hjer-tans
Es wa-ren da zwei Lieb-chen die hat-ten sich so
Der Freund der soll-te ver-rei-sen; ihm war das Herz so

Piano F

kär; Det kär Den e-na för till främ-mand' land i-från sin lä-ste
vän: Den vän: Låt in-gen dig bort-loe-ka till dess jag kommer i-
gern; Es gern: Der Bräu-ti-gum ver-lässt die Braut und zieht und blei-
bet schwer; Den schwer: "Oh! lass dich nicht ver-loe-ken und denk an die Wie-der-
kehr!

mö, den e-na för till främ-mand' land i-från sin lä-ste mö.
gen; låt in-gen dig bort-loe-ka till dess jag kommer i-gen!
fern! Der Bräu-ti-gum ver-lässt die Braut und zieht und blei-
bet fern! Oh! lass dich nicht ver-loe-ken, und denk an die Wie-der-kehr!

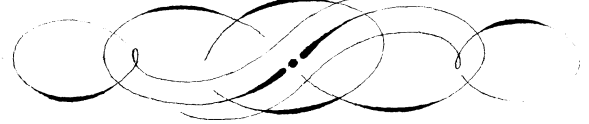

Sven i rosengård

Der Knapp im Rosenhain

Denna Romanz är hemtad ur 3de delen af Gevers och Alvelii vis-samling der den förmåles vara upptecknad efter tradition i Wernmland. Vidanstående harmoni är i flere fall väsentligen olika med den i berörde samling meddelade.

Diese Romanze ist nach Wernmländerschen Sagen aufgezichnet.

Poco lento.

Arrangerad af B. S.

Sång.

"Hvar har du va-rit så vän-ge, du Sven i Ro-sen-
 "Hvar för är din klä-der så bli-dig, du Sven i Ro-sen-
 "Hvar för är din skjon-ta så bli-dig, du Sven i Ro-sen-
 "Wo bist so lang' Du ge-we-sen Du Knapp im Ro-sen-
 "Wie sind dei-ne Klei-der so bli-tig Du Knapp im Ro-sen-
 "Doch wie ist dein Hem-de so bli-tig Du Knapp im Ro-sen-

Piano F.

f mezzof

gård. Jag har va-rit i stal-let, kä-ra mo-der wär! J
 gård. Hvi-ta li-lan spjern-te mig, kä-ra mo-der wär! J
 gård. Jag har mör-dat bro-dermen, kä-ra mo-der wär! J
 hain. Bin im Stal-te ge-we-sen, Theu-res Müt-ter-lein! Ihr
 hain. Was ses Fül-len, Grat nich-schwer, Theu-res Müt-ter-lein! Ihr
 hain. Seh-er-schlug den Bru-der ja, Theu-res Müt-ter-lein! Ihr

vän-ten mig sent, men jag kom-mer al-drig.
 vän-ten mig sent, men jag kom-mer al-drig.
 vän-ten mig sent, men jag kom-mer al-drig.
 war-ten auf mich, doch ver-ge-bens hart Ihr!
 war-ten auf mich, doch ver-ge-bens hart Ihr!
 war-ten auf mich, doch ver-ge-bens hart Ihr!